



SOVEREIGN MILITARY HOSPITALLER ORDER
OF ST. JOHN OF JERUSALEM OF RHODES AND OF MALTA

Róma, 2021. június 24.

Excellenciák, kedves Ispotályosok, kedves Rendtársak, kedves Önkéntesek!

Keresztelő Szent János védőszentünk ünnepe alkalmából írt hetedik, éves levelemmel megragadom az alkalmat, hogy minden jót kívánjak és újból köszönetet mondjak fáradhatatlan munkátokért, amit a Hitért, valamint a szegények és betegek javára végeztek a Nyolcágú Kereszt alatt. Emellett ki szeretném emelni ennek az évnek néhány fő témáját, mivel új korszakot, új világot élünk meg, új kihívásokkal és lehetőségekkel, amelyeket mindannyiunknak rendkívül komolyan kell venni.

Mindenekelőtt őszinte részvéteimet fejezem ki mindazoknak, akik elvesztettek rokonokat, barátokat vagy a kedvesüket. Arra kérek Titeket, hogy csatlakozzatok hozzám egy különleges imádságban elhunyt tagjainkért, önkénteseinkért és munkatársainkért, akiket ez a világjárvány megkülönböztetés nélkül elvett az életünkből, közülük sokakat épp terepmunka kapcsán. A valóság megmutatta, hogy ez a betegség minden embert érintett, tekintet nélkül életkorra vagy származásra: ugyanez vonatkozik a mi segítségünkre is. A határok nem akadályozhatják a szeretetet és annak tanúságtételét, ahogy erre Szent Ágoston - aki a 12. században elfogadott első kódexünk, Raymond de Puy regulájának ihletője - tanít minket:

„Ezért egyedül a szeretet tesz különbséget Isten gyermekei és az ördög gyermekei között. Mindenki jelölheti magát Krisztus keresztyének jelével, és mindenki válaszolhatja, hogy Ámen. Énekelheti bárki az Alleluját, megkeresztelkedhet bárki, jöhet az egyházba bárki, mindannyian építhetik a templomok falait. Isten gyermekeit nem lehet az ördög gyermekeitől máshogy megkülönböztetni, csakis a szeretetük által. Akikben van szeretet, azok Istentől születtek, akikben nincs, azok nem Istentől születtek. Hatalmas jel, hatalmas megkülönböztetés! Meglehet mindened, amit csak akarsz, de ha ez az egyetlen nincs meg, akkor semmiből sincs hasznod; ha semmi másod nincs, de ez megvan, akkor beteljesítted a törvényt.”

Miközben a világ eddigi legnagyobb oltási kampánya folyik, a Máltai Rend valamennyi szervezetevel, számos országban aktívan részt vesz ebben az alapvető lépésben, hogy visszatérhessünk egy új realitáshoz. Egy új realitáshoz, amely új veszélyeket is jelent, amelyek ellen harcolnunk kell.

A sok jelentésből, amelyet Tőletek kapok, tudatában vagyok annak, hogy hatalmas erőfeszítésekkel alkalmazkodtok az új igényekhez. Tudom, hogy nem mindig könnyű, tudom, hogy erő és akarat kell hozzá, és hogy fizikailag és lelkileg is nagy kihívás volt szembenézni ezzel a járvánnyal; de vigasztaljon minket a Példabeszédek 13:4-ik verse, amely így tanít: „Vágyakozik a lustának lelke, de hiába; a szorgalmasnak pedig beteljesül a vágya.” Folytassuk munkánkat reménnyel, Krisztus reményével, a reménnyel, amely abból fakad, hogy látjuk a fényt az alagút végén.



ORDRE SOUVERAIN MILITAIRE ET HOSPITALIER
DE ST. JEAN DE JERUSALEM DE RHODES ET DE MALTE

Minden évben rövid jelentést szoktam készíteni Nektek utazásaimról. Ez az év más, az utazási korlátozások miatt és a főleg veszélyek elkerülése érdekében. Ennek ellenére, mint sokan közületek, az online kommunikációt is igénybe vettem küldetésem elvégzéséhez. Volt lehetőség tapasztalataink megosztására, sőt még új kezdeményezések elindítására is ebben a magányos időszakban.

Emlékszem a brit nyári tábor mottójára: „Légy bátor”: ennek kell megfelelnünk.

Büszkén ismerem el minden erőfeszítéseket, hogy fenntartsátok a Rend folyamatban lévő munkáit, és szembenézzetek - mint mondtam - az új igényekkel.

Például a „Doctor to Doctor” („Orvostól orvosig”) kezdeményezés nagy sikert aratott. 27 ország és 4 kontinens orvosai osztották meg tapasztalataikat és know-how-t a COVID-19 járvány elleni küzdelemben, azzal, hogy néhány korábban sújtott ország tanácsokat tudott adni tanulságaiból a sajnos világszerte terjedő új hullámra készülő országoknak.

Annak ellenére, hogy képtelen voltam személyesen jelen lenni nemzetközi üléseken, az ENSZ Közgyűlés COVID-19 járványról tartott rendkívüli ülésébe be tudtam csatlakozni a technika segítségével. Felszólaltam a minden szinten való együttműködés, koordináció és együttes fellépés érdekében, mivel elfogadhatatlan, hogy a gyógymódhoz és az oltóanyaghoz való hozzáférés diszkriminatív legyen.

A világ vezető orvosaival, tudósaival, hitvezetőivel, döntéshozóival és befolyásolóival együtt május 6. és 8. között részt vettem az ötödik Nemzetközi Vatikáni Konferencián, melyet a következő témában tartottak: „Az elme, a test és a lélek felfedezése - Hogyan javítja az innováció és az újszerű ellátási rendszerek az emberi egészséget”. A cél az volt, hogy egy virtuális platformon keresztül megbeszéljük az orvostudomány, az egészségügyi ellátás és a megelőzés terén elért legfrissebb áttöréseket, valamint az antropológiai eredményeket és a technológiai fejlődés kulturális hatásait. A hozzászólásom során aláhúztam, hogy a konferencia címe tökéletesen illeszkedik a Rend hivatásához, hiszen a mi megközelítésünk az, hogy minden egyes emberrel, mint egész emberrel találkozunk, és ne csak, mint társadalmi vagy orvosi esetet vagy betegséget nézzük. Az embert helyezzük az első helyre. Holisztikus megközelítésünk embertársaink felé irányul. Nem egyszerűen gyógyszert adunk a gyógyuláshoz, hanem törődünk az emberrel. Nem egyszerűen ebédet biztosítunk népkonyháinkban, hanem üdvözljük vendégeinket és meghallgatjuk őket, problémáikat és igényeiket.

Miközben az országok bezárták határaikat, miközben a nemzetközi támogatás területén a szolidaritás történelmi mélypontra zuhant, a Rend több transznacionális projektet indított el, egyeseket nagy sikerrel, amelyekhez gratulálok. Ezek a kezdeményezések ismét megmutatták, mennyire fontos a kapcsolat a Rend munkája és diplomáciai szolgálata között, amely egyedülálló



ORDRE SOUVERAIN MILITAIRE ET HOSPITALIER
DE ST. JEAN DE JERUSALEM DE RHODES ET DE MALTE

státusz a katolikus karitatív rendek között. A diplomáciánk, a segélytámogatást és a diplomáciát egyesítő 900 éves tapasztalatunk, sokszor nyitott ki kapukat a küldetésünk és hivatásunk számára.

Hadd fejezzem be ezt a levelet azzal, hogy a Rend mindennapi imájára utalok, amely minden egyes tagot kötelez és emlékezteti a küldetésében részt vevőket az Úr hívására: "tegyem élővé apostoli római katolikus vallásomat, gyakoroljam a felebaráti szeretetet, elsősorban a szegények és a betegek iránt".

"Amikor a beteg megérkezik, vigyék ágyba, és ott, mintha az Urat fogadnák, adják neki a legjobbat, amit a Ház felajánlhat".

Dominique de La Rochefoucauld-Montbel